

Václav Krejčí stihl za tři dny navštívit i sedm utkání, v době nuceného volna se věnuje opravám lnářského areálu

Z fleku by mohl konkurovat sportovnímu novináři, možná dvěma. Fotbal miluje natolik, že víkend co víkend trávil na zápasech. Od pátku do neděle jich stihl navštívit i sedm a když si vedl evidenci, dostal se za sezonu k číslu 150. To zaslouží obrovské uznání. Pro Václava Krejčího je však prioritou Sokol Lnáře, jehož je předsedou. V době nuceného volna, které je zapříčiněno koronavirem, se věnuje úpravám areálu.

Čím si vás vůbec fotbal tak získal?

Fotbal jsem hrával. Jedná se o kolektivní hru, kterou mám velmi rád. Stejně jako napětí před utkáním a po skončení, kdy si můžete se všemi posedět. To je prostě pohoda.

Baví vás sledovat i jiné kolektivní sporty?

Ano, baví mě hodně sledování i jiných sportů, ale nemusím takové ty bojovné, hlavně s účastí něžného pohlaví. Ale říká se, že sportovat mají možnost všichni, tak je to nejspíše v pořádku.

Amatérský fotbal zažívá během koronavirové krize nelehké období. Minulá sezona byla v polovině ukončena a z té aktuální to vypadá, že se nestihne dohrát ani podzim. Jak se s tím srovnáváte, když jste byl zvyklý víkendy trávit na fotbalech?

Samozřejmě, že to není lehké pro nikoho. Není odehrána ani polovina soutěže a stále se neví, jestli se stihne dokončit alespoň

ta. Pro mě samotného to znamená více času na různé úpravy a opravy našeho sportovního areálu.

A máte i jiné koníčky, jimiž vyplňujete volný čas?

Ani ne. Jak jsem již zmínil, opravy jsou také nějaký koníček.

Vedete si třeba evidenci, kolik zvládnete během sezony navštívit zápasů?

Evidenci jsem si vedl, ale teď už ne. Podívám se do rozpisů utkání a vyrazím. Je i jedno kam, hlavně, že to je za fotbalem.

Kolik jste během jednoho víkendu zvládl navštívit nejvíce utkání?

Během jednoho roku jsem stihl navštívit 147 utkání. A co se týče víkendového rekordu, od pátku do neděle jsem zvládl absolvovat nejvíce sedm zápasů.

Máte oblíbené areály, kam rád jezdíte? Ať už kvůli pohodě, která tam panuje, tak i třeba dobrému pivu a klobáse, které k fotbalu neodmyslitelně patří.

Václav Krejčí, předseda Sokola Lnáře.

Vyložené oblíbené žádné sportovní areály nemám. Líbí se mi všude, kde lidé fandí fotbalu. Ale na domácím plácku je to přece jenom nejlepší.

Našlo by se místo, které vám z nějakého důvodu k srdci úplně nepřišlo?

Tady je to jednoduchá odpověď – ne. Rád se podívám všude, jak někteří běhají, ale také chodí za tím kulatým nesmyslem.

Vryl se vám do paměti nějaký zápas, na nějž velmi rád vzpomínáte a připomínáte si ho?

Ano, když ve Strakonických hrála spolu Sparta se Slavii, ale už nevím, v jakém to bylo roce. A potom se mi líbilo loňské utkání Katovic s dorostem Slavie, které skončilo nerozhodně 7:7.

Hned, jak to nařízení vlády povolila, se začali vracet amatérští a mládežnickí sportovci zpět k tréninkovým procesům – byť zatím mohou trénovat jen za dodržení přísných hygienických nařízení a pouze venku. Platí to i pro Sokol Lnáře?

Ano, už bylo na čase, aby tréninky začaly, ale jak dlouho vydrží, to se neví...

Jak si vůbec momentálně stojí lnářský fotbal?

Ve Lnářích je to v rámci možností. Zatím jsme na krásném třetím místě.

Kádr mužů tvoří převážně starší hráči. Nemáte trochu strach o to, jestli se budou chtít všichni po tak dlouhé

pause ještě k fotbalu vrátit?

To je pravda, že náš hráčský kádr tvoří většinou hráči nad pětadvacet let, ale pár mladíků by se u nás také našlo. Strach nemám, protože spoléhám na to, že ten, kdo bude chtít u nás hrát, má vždy dveře otevřené. A jak vždycky říkám – čas ukáže vše.

Lnáře patří ve třetí třídě dlouhodobě mezi nejlepší celky, nemáte v budoucnu ambice se vrátit do okresního přeboru?

Opravdu se řadíme ve třetí třídě mezi lepší mužstva, ale postupové ambice, to je opravdu hudba budoucnosti. Samozřejmě bych byl za postup rád, jenže je tu prostě to slovo „ale“.

Ve druhé polovině dubna se ve strakonické sokolovně uskutečnila valná hromada OFS Strakonice, na níž jste byl opět zvolen do výkonného výboru. Čekali jste to, nebo vás to překvapilo?

Příznám se, že mě to potěšilo, i když jsem myslel, že v mém věku už zvolen nebudu. Výkonný výbor OFS Strakonice, to je parta lidí, kteří vědí, jak důležitou důvěrou do nich voliči vkládají. Je vidět, že to dělají dobře a je za nimi také vidět kus poctivé práce.

Chtěl byste ještě něco dodat závěrem?

Přeji všem, aby se každému dařilo, hodně zdraví a s dobrou náladou hurá na fotbal!

Jan Petráš

Václav Krejčí také obdržel Cenu JUDr. Václava Jíry za celoživotní práci pro fotbal. Na snímku je s předsedou OFS Strakonice Václavem Zábranským.